

گفت و گویی خودمانی با ستاره های اخلاق پزشکی به بهانه روز پزشک (قسمت اول)

صادقانه های پزشکان اصفهان

عکس: مهر

دکتر طاهره چنگیز، پزشک و متخصص فارماکولوژی و آموزش پزشکی که حدود یک سال است سکون هدایت دانشگاه علوم پزشکی اصفهان را به دست گرفته است. از معدود رؤسای که صادقانه ناخوش احوالی های حوزه کاریش را عنوان کرده و مقتدرانه پای صحبت هایش هم می ایستد، در وهله اول شاید اندکی تلخ خلق به نظر برسد، اما کافی است جلوی بروی و بدون واسطه با وی وارد گفت و گو شوی؛ آن وقت به خوبی متوجه منش و مهربانانه هایش می شوی. اگر مجبور به رد تماس شود بلافاصله در اولین فرصت تماس گرفته و جوابی می شود. حتی بعد از نشست های خبری طولانی بازم با لبخند و صبوری مثال زدن پاسخگویی سوال خبرنگاران است؛ حتی اگر به خاطر رسیدن به جلسه بعدی آنقدر ضیق وقت داشته باشد که مجبور باشی با به پایش بپوشی و آسانسور را طی کنی.

■ متولد ۱۳۴۳، متاهل دارای یک فرزند
■ از کودکی به دوشغل علاقه داشته معلمی و پزشکی.
در دوره دبستان عضو شیرخورشید بودم و در عین حال همیشه در خارج از ساعات کلاس به عنوان همیاری به همکاری های ضعیف تر تدریس مطالب را به عهده می گرفتم.

■ رتبه کنکور مادم نیست، نمره خام کنکورم طوری بود که می توانستم در دانشگاه علوم پزشکی تهران هم قبول شوم.
■ شیرین ترین خاطرات من مربوط به فعالیت های دسته جمعی در جمع های دانشجویی است همچون اوقاتی که می توانستم به طور مستقل بیماری را تشخیص و درمان کنم و البته مورد تشویق قرار می گرفتم. بدترین خاطره ام روزی بود که خبر رحلت امام خمینی را دادند و من اینترن بخش روان پزشکی بودم.
■ در مورد سختگیری آموزش پزشکی واقعا معتقدم که سختگیری در آموزش عین رحمت به دانشجو و مردم است. اما در سختگیری با زور گوئی و بد اخلاقی متفاوت است. یک استاد خوب و نظام آموزشی خوب باید هم مهربان است هم جدی و هم منطقی باشد.

■ هر چه بی درد در همه اقسام مرفه ممکن است باشد؛ اما اینکه در بین پزشکان مرفه بی درد بیشتر از بقیه اقسام باشد را باور ندارم؛ چون اول پزشکی که به معنای واقعی کلمه مرفه باشد خیلی زیاده نیستند؛ دوما پزشکان به علت نوع شغلشان دائما با مردم در ممدن مواجهند و تعداد پزشکی که نسبت به در دهمندی و مشکلات مردم بی تفاوت باشند بسیار اندک هستند.
■ اگر پزشک نمی شوم معلم می شدم و البته الان هم بیشتر معلمم.
■ توصیه من به فرزندانم در مورد انتخاب شغل این است که یک بار بیشتر زندگی نمی کنند؛ کاری را انجام بدهد که دوست دارد و به آن ایمان دارد. به خانواده ها نیز توصیه می کنم در فرزندانشان دنبال آرزوهای تحقق نیافته خودشان نباشند؛ بچه های ما به دنیا نیامده اند تا کارهای ناتمام ما را تمام کنند؛ چه بسا آن ها مسیر متفاوت و بهتر از ما مسیرا در پیش بگیرند.

■ ما در جمهوری اسلامی سوگند بقراط را اجرا نمی کنیم؛ بلکه سوگندنامه خاص خودمان را داریم که به گمان اغلب پزشکان به آن پای بند هستند البته در این سوگند نامه فرای های مهم سوگند بقراط هم وجود دارد. البته موری از عدم مراعات توصیه های سلامتی در تغذیه و رفتار اجتماعی در انظار عمومی بعضی از پزشکان مشاهده می شود و تعداد زیادی از پزشکان در مورد مراقبت از سلامت خود به اندازه کافی اهتمام ندارند؛ بخشی از این موضوع ناشی از سهل انگاری و

بخشی به علت مشغله زیاد است.
■ از حقوق و درآمدم راضیم هیچ وقت دنبال کاری برای کسب درآمد بیشتر نبودم.
■ درباره بهترین هدیه ای که دریافت کردم باید بگویم هدیه ای دریافت نکردم یا اگر هم بوده به خاطر ندارم. برای من برقی رضایت در چشمان افرادی که به خدمت آن ها مشغولم بهترین هدیه است. نیازی هم به مبادله کلام نیست تا چه رسد به رد و بدل کالا تحت عنوان هدیه.
■ دوست دارم بشنوم، شادترین مردم دنیا مردم ایران هستند.
■ و آخرین کلامم اینکه ما یکبار بیشتر فرصت زندگی نداریم حیف است که این فرصت را صرف چیزی غیر از زیباترین کارها که سبب پیوند به حقیقت جاودانه و رضای خداوند می شود را کنیم.

دکتر غلامرضا کفیلی، متخصص بیماری های داخلی، به گفته بیمارانش هم جان است و هم جانان؛ زبرا با دیدن حسن اخلاق وی مریضیش را فراموش می کنند، چه بیماری که از بالاترین محله های شهر آمده و چه آن فرد رنجور روستایی که از دور افتاده ترین نقاط کشور برای علاج دردش به او مراجعه کرده است. هر دو چهره متبسم و مهربان وی را نظاره گر خواهند بود.

■ متولد اصفهان، سال ۱۳۶۱ دیلم علوم تجربی را از دبیرستان حکیم سنایی گرفتم و سال ۱۳۶۴ وارد دانشکده پزشکی شدم. سال ۱۳۷۱ با مدرک پزشکی عمومی فارغ التحصیل شدم و سال ۱۳۷۸ دوره تخصصی بیماری های داخلی را شروع کردم و سال ۱۳۸۲ در اصفهان مشغول به کار شدم. ۱۸ سالگی که جز رنج وزحمت و خستگی و شب زنده داری خاطره های برابم نداشت.

■ اینکه چرا این حرفه را انتخاب کردم برمی گردد به سال ۱۳۵۰ که من کلاس دوم ابتدایی بودم و یک روز موقع زنگ تفریح روی سکوی کنار حیاط مدرسه نشسته بودم که ناخودآگاه به فکر آینده ام افتادم، همان موقع عهد کردم که پزشک شوم. (ای کاش عهد نکرده بودم). بهترین خاطره ای که در دوران دانشجویی داشتم مربوط به زمانی بود که دیوارهای بخش های بیمارستان کودکان بابل را برای کودکان بیمار با کالاکرت های کارتونی بارنگ و روغن نقاشی کردم (چیزی در حدود ۲۰۰ متر مربع). این کار حدود یک سال ونیم طول کشید. الان عکسای نقاشی هام دلخوشی های آن دوران من است.

■ بدترین خاطره مربوط به زمانی بود که موقع امتحان پاتولوژی در دوره علوم پایه دقیقا ۵۶ ساعت نخوابیدم و به طور مداوم درس می خواندم. بعد از امتحان ۱۸ ساعت بدون وقفه خوابیدم وقتی بیدار شدم، احساس کردم مردم ام و در برزخ هستم.

■ اگر چه علم پزشکی نسبت به سی سال قبل پیشرفت زیادی داشته ولی این واقعیت را باید قبول کرد که کیفیت آموزش علم پزشکی در دانشگاه های ما نسبت به سی سال قبل بسیار افت داشته و متأسفانه هر سال هم بدتر می شود.
■ در مورد رفاه پزشکان باید بگویم که کلاس گروه پزشک داریم. گروه اندکی که درآمدهای بسیار بالا دارند و متأسفانه درآمدهای آنها به حساب همه پزشکان نوشته می شود. این گروه هم خودشان در رفاه هستند و هم خانواده هایشان. گروه دوم پزشکی هستند که درآمد متوسطی دارند دارای رفاه نسبی هستند. ولی گروه سوم پزشکی هستند که درآمدهای واقعا کفاف ی زندگی

مرفه را نمی دهد و متأسفانه اکثریت این گروه همکاران پزشک عمومی ما هستند.
■ الان که فکر می کنم اگر پزشک نمی شدم چه حرفه ای انتخاب می کردم هیچ شغلی به ذهنم نمی رسد جز داشتن یک پیتزافروشی شافق و پوردر آمد.
■ من در مورد شغل فرزندم هیچ نظری ندارم. هر کسی باید براساس علاقه و توان خودش شغلش را انتخاب کند. اینجوری پیشرفت و موفقیت صد درصد است.
■ قسم بقراط به نظر من یک عهدنامه است که باید مثل گروه کرهمه یکصدا بخوانند و بعد کلاه های فارغ التحصیلی شان را به او پرتاب کنند. آن چیزی که باید برای پزشک مهم باشد، شرافت، تعهد، وجدان و جان نثاری خودش است. باخواندن یک قسم نامه نمی شود صاحب این خصوصیات شد.

■ در مورد لایف استایل زندگی پزشکان و توصیه هایشان باید بگویم متأسفانه اکثر رعایت نمی کنند؛ یعنی باتوجه به فشاردی کار فرصتی برای نمی ماند که یک پزشک بخواهد رژیم غذایی استاندارد رعایت کند و وقت کافی برای ورزش داشته باشد.
■ در کمال فروتنی و خضوع باید عرض کنم به هیچ وجه از درآمد راضی نیستم چون بهایی که از عمر و جان خودم در بیست و سه سال تحصیل بابتی خوبی و استرس و دیندین صحنه های زجرآور پرداخت کردم برایم هیچ سودمالی نداشت. شما اگر شرایط پزشکان خارج از کشور را ببینید و در ایران به عنوان یک پزشک مشغول به کار باشید، دقیقا احساس یک کارگر معدن را پیدا می کنید.
■ بهترین هدیه روز پزشکی که گرفتم ۶ عدد تخم مرغ بودی از یک پیرزن بیمار بود. نه به خاطر اینکه هدایای خوشبختانه در کشور ما نیز این شرایط مدنی است آغاز شده و در حال تکمیل است. با این روش هم پزشکان در آن زمینه دانش و تجربه خاصی پیدا می کنند، هم بیماران از این شرایط بیشتر سود خواهند برد. به نظر من حاذق بودن پزشک در درجه اول مربوط به دانشی است که از ابتدای دوران دانشجویی کسب کرده و به یاد برتقا یافته و در کنار آن با آموزش در کنار استادی بزرگ و حتی سفر به شهرهای کشورهای دیگر برای دوره های تکمیلی توانسته تجربه را با دانش همراه کند. مرحله بعدی فعالیت مستقل پزشک است که این مرحله مهم ترین مرحله زندگی حرفه ای پزشک است و در این مرحله حتی با مواجهه روزانه با بیماران تجربیات جدیدی برای وی فراهم می شود.

■ متأسفانه در این زمینه در جامعه ما آدرس غلط داده می شود. در این که بخشی از جامعه پزشکی درآمد کافی دارند شکی نیست؛ اما درآمد آفسانه ای صرفا در زمینه پزشکی بسیار محدود است به نظر من اگر من با هر درجه شغلی و رفاهی مرفه باشم و درد جامعه را نفهمم انسان نیستم. من زمانی احساس رفاه و رضایت قلبی خواهم داشت که مردم هم مرفه و خوشحال باشند. زمانی احساس آرامش می کنم که در همه زمینه های اخلاقی و فرهنگی مثل محیط زیست با فرهنگ راندگی جامعه را بپا و با استانداردهای بینیم. بر اساس این موارد اکثر دوستان و همکارانی که می شناسم هر چند رفاه نسبی دارند، اما با شناختی که از آنها دارم در شرایط کنونی مرفه بی درد نمی دانم. چون اگر حتی فکر شما از مواردی که گفتم آرامش نداشته باشند دردمند خواهند بود. هر روز هر هفته با قربانیان حوادث رانندگی برخورد دارم. پدر و مادرهایی که فرزندشان را در اثر تصادف از دست داده اند و اکنون مجددا برای بچه دار شدن مراجعه کرده اند. افرادی که در اثر این حوادث قطع نخاع شده اند و ... برخی از این موارد آنقدر حالت ترازدی دارد که شاید روزها فکرم را به خود مشغول می کند.

■ دشواری های این راه به اختصار عبارتند از: موفق شدن در کنکور پزشکی، گذراندن درس های دشوار این رشته به صورت کتبی و شفاهی و عملی به مدت ۷ سال؛ از جمله شرکت در آزمون علوم پایه و پراپرتی، گذراندن طرح طبیعتا من هم در آن شرایط و فضا علاقه زیادی به این رشته داشتم و خوشبختانه به آرزوی دوران کودکیم دست یافتم.
■ رتبه کنکور مرحله اول من ۱۷ بود.
■ در دوران دانشجویی من مر حله جالبی از زندگی بود، در کلاس درس ورزش را هم دنبال می کردم، درواز به بان تیم فوتبال دانشگاه بودم و در المپیک های ورزشی در شهرهای مختلف شرکت می کردم. همچنان واسترس این مسابقات جزو خاطرات خوب من در دانشگاه بود. درمان بیماران اورژانسی که در آستانه مرگ بودند و با درمان دارویی یا جراحی ما به عنوان تیم درمان سلامتشان را به دست می آوردند و بیمارستان را ترک می کردند از جمله خاطرات خوب همیشگی من بوده هست.
■ از جمله خاطرات تلخ من در آن دوران مواجهه با بیماران بود که در اثر حوادث تصادفات یا کار یا خانگی ارجاع شده بودند و به ویژه در مورد کودکان دیدن آنها در آن شرایط برای من دشوار بود. بسیاری از این حوادث با آموزش و فرهنگ سازی و رعایت برخی نکات ساده قابل پیشگیری بودند.

■ ذکر یک نکته مهم است و آن اینکه دانش پزشکی یک دانش انسانی است و مانند همه علوم انسانی به مرور زمان آیدیت و به روز رسانی شده. در چند دهه گذشته جیش چشمگیری در رشته های مختلف تخصصی رخ داده؛ به نحوی که بسیاری از رشته ها دارای زیر شاخه های فوق تخصصی شدند. به نحوی که کار کردن در برخی از آن زیر شاخه ها نیاز به آموزش ویژه چندساله دارد. همین گستردگی باعث شده در کشورهای پیشرفته پزشکان تمایل به فعالیت در یک زمینه خاص داشته باشند و خوشبختانه در کشور ما نیز این شرایط مدنی است آغاز شده و در حال تکمیل است. با این روش هم پزشکان در آن زمینه دانش و تجربه خاصی پیدا می کنند، هم بیماران از این شرایط بیشتر سود خواهند برد. به نظر من حاذق بودن پزشک در درجه اول مربوط به دانشی است که از ابتدای دوران دانشجویی کسب کرده و به یاد برتقا یافته و در کنار آن با آموزش در کنار استادی بزرگ و حتی سفر به شهرهای کشورهای دیگر برای دوره های تکمیلی توانسته تجربه را با دانش همراه کند. مرحله بعدی فعالیت مستقل پزشک است که این مرحله مهم ترین مرحله زندگی حرفه ای پزشک است و در این مرحله حتی با مواجهه روزانه با بیماران تجربیات جدیدی برای وی فراهم می شود.

دکتر بهمن صالحی، متخصص اورولوژی و نابالوری مردان، جنسیت، اخلاق مدار، مصمم به حرفه اش، خلاق، پر تلاش و دغدغه مند مباحث پیشگیری و درمان زنجیره گفترش چاشنی لیخنسد دارد، حتی در اوج خستگی، این نیک خلقی در مواجهه با بیمارانش هم پایدار است. اگر چه در پاسخگویی و مصاحبه ها احتیاط به خرج می دهد، اما در حیطه تخصص خود و سایر فعالیت های جانبی "از تقا و فرهنگ سازی سلامت جامعه" از اینکه ساعات طولانی را وقت صرف کند، هیچ دریغی ندارد.

■ متولد ۶ شهریور ۵۷، فارغ التحصیل دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.
■ باسج در مورد نحوه ورودم به حرفه پزشکی شاید کمی دشوار باشد، چون در نظام آموزش و پرورش ما به ویژه حدود ۲۲ سنال قبل که ما در کنکور شرکت کردیم، مکانیسم تعریف شده ای در مورد استعدادیابی و هدایت دانش آموزان در رشته های که تناسب بیشتری با روحیات و استعداد های آنها داشته باشد وجود نداشت. ولی رشته پزشکی مثل همین الان هم جزو رشته های مورد علاقه اکثر شرکت کنندگان در کنکور بود و انصافا رقابت بسیار سختی برای ورود به دانشگاه وجود داشت.

طبیعتا من هم در آن شرایط و فضا علاقه زیادی به این رشته داشتم و خوشبختانه به آرزوی دوران کودکیم دست یافتم.
■ رتبه کنکور مرحله اول من ۱۷ بود.
■ در دوران دانشجویی من مر حله جالبی از زندگی بود، در کلاس درس ورزش را هم دنبال می کردم، درواز به بان تیم فوتبال دانشگاه بودم و در المپیک های ورزشی در شهرهای مختلف شرکت می کردم. همچنان واسترس این مسابقات جزو خاطرات خوب من در دانشگاه بود. درمان بیماران اورژانسی که در آستانه مرگ بودند و با درمان دارویی یا جراحی ما به عنوان تیم درمان سلامتشان را به دست می آوردند و بیمارستان را ترک می کردند از جمله خاطرات خوب همیشگی من بوده هست.
■ از جمله خاطرات تلخ من در آن دوران مواجهه با بیماران بود که در اثر حوادث تصادفات یا کار یا خانگی ارجاع شده بودند و به ویژه در مورد کودکان دیدن آنها در آن شرایط برای من دشوار بود. بسیاری از این حوادث با آموزش و فرهنگ سازی و رعایت برخی نکات ساده قابل پیشگیری بودند.

■ ذکر یک نکته مهم است و آن اینکه دانش پزشکی یک دانش انسانی است و مانند همه علوم انسانی به مرور زمان آیدیت و به روز رسانی شده. در چند دهه گذشته جیش چشمگیری در رشته های مختلف تخصصی رخ داده؛ به نحوی که بسیاری از رشته ها دارای زیر شاخه های فوق تخصصی شدند. به نحوی که کار کردن در برخی از آن زیر شاخه ها نیاز به آموزش ویژه چندساله دارد. همین گستردگی باعث شده در کشورهای پیشرفته پزشکان تمایل به فعالیت در یک زمینه خاص داشته باشند و خوشبختانه در کشور ما نیز این شرایط مدنی است آغاز شده و در حال تکمیل است. با این روش هم پزشکان در آن زمینه دانش و تجربه خاصی پیدا می کنند، هم بیماران از این شرایط بیشتر سود خواهند برد. به نظر من حاذق بودن پزشک در درجه اول مربوط به دانشی است که از ابتدای دوران دانشجویی کسب کرده و به یاد برتقا یافته و در کنار آن با آموزش در کنار استادی بزرگ و حتی سفر به شهرهای کشورهای دیگر برای دوره های تکمیلی توانسته تجربه را با دانش همراه کند. مرحله بعدی فعالیت مستقل پزشک است که این مرحله مهم ترین مرحله زندگی حرفه ای پزشک است و در این مرحله حتی با مواجهه روزانه با بیماران تجربیات جدیدی برای وی فراهم می شود.

■ متأسفانه در این زمینه در جامعه ما آدرس غلط داده می شود. در این که بخشی از جامعه پزشکی درآمد کافی دارند شکی نیست؛ اما درآمد آفسانه ای صرفا در زمینه پزشکی بسیار محدود است به نظر من اگر من با هر درجه شغلی و رفاهی مرفه باشم و درد جامعه را نفهمم انسان نیستم. من زمانی احساس رفاه و رضایت قلبی خواهم داشت که مردم هم مرفه و خوشحال باشند. زمانی احساس آرامش می کنم که در همه زمینه های اخلاقی و فرهنگی مثل محیط زیست با فرهنگ راندگی جامعه را بپا و با استانداردهای بینیم. بر اساس این موارد اکثر دوستان و همکارانی که می شناسم هر چند رفاه نسبی دارند، اما با شناختی که از آنها دارم در شرایط کنونی مرفه بی درد نمی دانم. چون اگر حتی فکر شما از مواردی که گفتم آرامش نداشته باشند دردمند خواهند بود. هر روز هر هفته با قربانیان حوادث رانندگی برخورد دارم. پدر و مادرهایی که فرزندشان را در اثر تصادف از دست داده اند و اکنون مجددا برای بچه دار شدن مراجعه کرده اند. افرادی که در اثر این حوادث قطع نخاع شده اند و ... برخی از این موارد آنقدر حالت ترازدی دارد که شاید روزها فکرم را به خود مشغول می کند.

■ فرزند پنجم خانواده هستم؛ پدرم معمار و مادرم خانه دار که هر دو مرحوم شدند. همه اعضای خانواده تحصیلات دانشگاهی و سه نفر دکتری دارند.
■ بر حسب علاقه و اینکه خدمتی به هموطنان داشته

درباوقایی | گروه سلامت Z_VAFAE2009@ymail.com فرارسیدن یکم شهریور ماه یعنی 'بزرگداشت شیخ الرئیس بوعلی سینا' دست به کار تهیه صفحه ویژه این روز شدیم تا فارغ از چنین و چنان هست های این حوزه، به سهم خودمان به پزشکان متعهد کشور خداقوتی گفته باشیم. از تماس های تلفنی مکرر گرفته تا ارسال پیامک ساده و تلگرامی و واتسآپی، سعی شد پزشکیانی که در نظر گرفته شده بودند از قلم نیفتند و در حد گنجایش صفحه، تحریرکننده صحبت هایشان باشیم. یکی دونفر با هممان اولین تلفن با روی خوش حاضریشان را اعلام کرده. قدر دانی کرده و پس از چند روز به سوالات ارسال شده پاسخ دادند. برخی پس از چندین مر حله برقراری ارتباط بالاخره دکمه call را زده و مشایعت کرد دند. دو سه نفر هم نشان دادند که درخت هر چه پر بار تر افتاده تر، اگر در آن لحظه موفق به پاسخگویی نبودند بعدا خودشان تماس گرفته و پیگیر موضوع شدند. چند نفر باقی مانده در لیست اما، نه تنها دستشان را روی دکمه نزت، بلکه گویشیشان را هم از دسترس خارج کرده و زحمت یک پیام کوتاه را هم به خودشان ندادند. یکی دو نفر از مسئولان ارشد وزارت بهداشت هم به خاطر ناکار آمدی مسئول دفتر و روابط عمومی هایشان بر جای مانده از این غافله شدند... به هر ترتیب چکیده حاصل پزشکان با اخلاق و توانمندی شد که در ادامه می خوانید. (بنا به رأی اکثریت، مصاحبه به صورت کتبی و مشترک صورت گرفت. سوالاتی نوستالژی گونه مطرح شد تا صرفا خاطر های شود همانند یک قاب عکس یادگاری. "معرفی و بیوگرافی کوتاه- چی شد که حرفه پزشکی رو انتخاب کردید؟ در خواست یا به نوعی اجبار و چشم و هم چشمی های رایج یا علاقه واقعی خودتون بود؟- رتبه کنکور تون؟- جالب ترین و بدترین خاطرات دوران دانشجویی و اینترنتی؟- عموما معتقدند پزشکان قدیمی به خاطر مرارت ها و سختگیری های آموزشی که داشتند حاذق تر و به عبارتی کار بلد تر هستند؛ نظر شما در این رابطه چیست؟- آیا پزشکان مرفهین بی درد هستند؟- اگر پزشک نمی شدید به چه حرفه ای مشغول می شدید؟- توصیه شما به فرزندان تان برای انتخاب شغل چیست؟ آیا بهتر می دانید مسیر شغلی شما را ادامه دهند؟- توصیه شما به خانواده ها برای هدایت تحصیلی بچه هایشان چیست؟ به نظر شما چند درصد از پزشکان به قسم بقراط پای بند هستند؟- عموما بر این باورند که اغلب پزشکان آنچه که برای بیماران تجویز می کنند خودشان رعایت نمی کنند و به ویژه در رژیم های غذایی و لایف استایل زندگی، نظر شما راجع به این موضوع چیست؟- از حقوق و درآمد شغلشان راضی هستید؟ چرا برخی پزشکان ترجیح می دهند در خارج از کشور خدمت کنند تا در داخل؟- و در پایان هر چه می خواهید دل ننگتان بگویید.")

باشم پزشکی را انتخاب کردم.
■ رتبه کنکورم حدود ۲۰۰ بود.
■ جالب ترین خاطره حضور در جبهه جنگ و بدترین آن فوت مادرم است.
■ عموما پزشکان قدیمی حس مسئولیت بیشتری دارند و بالطبع با تجربه ترند.
■ پزشکان به علت کار شبانه روزی بعضا در آمد نسبی بیشتری دارند و عموما بی درد نیستند. ولی درآمدهایشان عموما حلال تر است.
■ رشته دیگرم علاقه ام آرشیکتی است.
■ هر شغلی که مورد علاقه فرزندان باشد و در آن شکوفا می شوند، خانواده ها نیز باید ببینند استعداد بچه هایشان در چیست.
■ اکثر پزشکان ذاتا پای بند به اخلاق پزشکی و سوگند مربوطه هستند.
■ عموما پزشکان مقید به رعایت موازین پزشکی هستند ولی به سلامتی خود کمتر فکر می کنند.
■ درآمد تخصص بیپوشی اخیرا نسبت به بقیه تخصص ها کمتر شده که به دلیل بی توجهی شخصی وزیر بهداشت و... است. پرداخت ها برای افراد تمام وقت باتاخیر ۱۴ خرداد ماهه است.
■ بی توجهی به نخبگان و اخیرا کاهش ارزش ریال دلیل انتخاب کشورهای دیگر برای زندگی است. به گوش مدیران مملکت برسانید قدری هم به فکر مردم باشند و از رفتار قانونی خود دست بردارند و البته آن ربک لبالعمراد.

دوره پزشکی عمومی به مدت حدود ۲ سال که ممکن است در شهری دور افتاده و محروم با درآمد پایین باشد، در صورت تمایل شرکت در آزمون تخصص برخی موارد چندسال باید در گوشه کتابخانه به صورت شبانه روزی درس بخوانید، در حالی است که اگر مثال شده باشد، دانشجوی های مسئولیت خانواده نیز اضافه خواهد شد، پس از قبولی در آزمون تخصص ممکن است در شهر دیگری باشید که سختی های مربوط به خود را دارد و از سویی حدود ۶ تا ۴ سال به صورت شبانه روزی درگیر کار و درس و اتاق عمل و گاهی چند شبانه روز کشیک پیاپی خواهید بود، آزمون های دشوار اتقاسالته، آزمون بورد تخصص که سخت ترین مر حله پزشکی است و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه حضور در شهرهای بزرگ تر را پیدا کنید، در برخی رشته ها این مراحل برای فلوشیپ یا فوق تخصص ادامه می دهند و گذراندن آن آموادگی علمی و عملی و روحی خاص خواهد بود. پس از گذراندن این مراحل شما باید طرح تخصصی خود را که ممکن است دور از خانواده و در یک شهر محروم باشد به مدت چندسال بگذرانید تا اجازه